

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURNIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις τρις εβδομάδας, την Τρίτην και τὸ Σάββατον. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 δραχ. κατ' ἔτος προκληρωτικῶς. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρησάντων θύλων εἶναι 30 λεπτά διὰ τὴν ἑκάστην 50 στοιχίον. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν ἢ ἐν τῇ ἑλλάδι εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς εἰς τοὺς κυρίους ἑλλήν. Προξένους.

Le Courrier Grec paraît le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorausbezahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 10 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonnirt sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consuln.

ΤΡΙΤΗ 28 Σεπτεμβρίου.

MARDI 10 Octobre.

DIENSTAG, 10 October.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ,

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 27 Σεπτεμβρίου

Ἀφοῦ ἰκανὸν χρόνον μᾶς ἐξέθεσαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ Γερμανικὸν ἰδιώμα τὰς δοξασίας τῆς, ἀφοῦ ἀπὸ τινος καιροῦ μᾶς ἔδωκεν ὀλοκλήρους ἀριθμούς εἰς μόνην τὴν ὀμιλουμένην γλῶσσαν ἢ ἑλπίς παρουσιάζει σήμερον καὶ τρίτην μεταμόρφωσιν. Ὁ 79 ἀριθμὸς τῆς ἢ μᾶλλον τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ φύλλου τούτου ἐδημοσιεύθη εἰς ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Χωρὶς νὰ σταματήσωμεν περισσώτερον τὴν προσοχὴν μᾶς εἰς τὸ περιστατικὸν τοῦτο, τοῦ ὁποῖου κρίνομεν περιττὸν ν' ἀναζητήσωμεν τὴν ἐξήγησιν, ἃς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐφημερίς αὕτη θέλει ἐμπνευσθῆ ἐπιτυχέστερον εἰς τὴν νέαν τῆς ταύτην περίοδον καὶ ἃς μακαρίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς διότι θέλουσιν λυτρωθῆ ἀπὸ τὴν ἀπεραντολογίαν ἣτις ἦτο τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς, καθότι ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη φαίνεται ὅτι προσέφυγε, δὲν ἀνέχεται τὰς σχινοτενεῖς αὐτὰς περιόδους, τὰ ἀτελεύτητα ἄρθρα μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλήρου συνήθως τὰ φύλλα τῆς.

Μ' ὅλον ὅτι τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον μᾶς ὑπηγόρευσε τὰς παρατηρήσεις ταύτας δὲν εἶναι τὸ καταλληλότερον πρὸς ἐπιθεωρήσασιν τῆς τελευταίας ταύτης ἐλπίδος, δεικνύει ὅμως ἐκ τῶν ἐν ἑαυτῷ πρῶτον πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν διεγράψαμεν.

Ὅλον ὀλοκλήρον ἀφορᾷ τὸν Κύριον πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐξετάζει τὴν στάσιν του, ἐπαριθμεῖ τινὰς πράξεις του, τὰς κατακρίνει, ὀμιλεῖ περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος του, περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος, περὶ τῶν εὐχῶν του καὶ περὶ τῆς στάσεώς τῆς, διηγεῖται βραδουργίας τινὰς ἐξυφάνθεισας, τίθησι ζητήματα τῶν ὁποίων δίδει ἀμέσως τὴν λύσιν ποτὲ μὲν κατακρίνον ποτὲ δὲ νοθετοῦν τὸν Κύριον Ρουδάρτ, ὅλα ταῦτα μὲ ὕψος καὶ τρόπον οὕτως ἀφελῆ ὥστε δὲν ἠθέλωμεν διαστάσει νὰ τὸ χαρακτηρίσωμεν μ' ἐπιθέτα μετρίου καὶ κοσμίου ἂν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ ἐφημερίς αὕτη δὲν ἤθελε μᾶς δώσει πολλὰ διαφορετικὴν ἰδέαν τῆς συντάξεώς τῆς.

Ἀλλ' ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ἄρθρον εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀσήμαντον καὶ δυνάμενον καταλήλως νὰ ὀνομασθῆ παρὰ ἰα τῶν συνήθως εἰς μέγαν ἀριθμὸν δημοσιευομένων τοιούτων εἰς τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας καὶ κυρίως εἰς τὰς τῶν Παρισίων, ὅπου τὰ τοιαῦτα συμπληρώματα ἐκ συνήθους ἀποκαλιούνται πρῶτα τῶν Παρισίων.

Κατακρίνον τὴν εἰς τὴν ἑλλάδα διαγωγὴν τοῦ Κυρίου Ρουδάρτ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι πτωχὸν ἐπιχειρημάτων διότι καταφεύγει εἰς μερικὰς μεμφιμοίρας, μυριάκις ἐκθεθείσας ἐπανελθθείσας καὶ ἀνατραπείσας, εἰς ὑποτιθεμένας ἐπιβροχὰς ποτὲ μὲν τῆς Αὐστρίας, ποτὲ δὲ τῆς Γαλλίας, ἰσχυρούτας δὲ ἦεν παρὰ τῷ προέδρῳ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ὡς καὶ αὐτὸ τὸ συμβᾶν τοῦ Οὐσίλου μᾶς παρουσιάζεται ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς τὴν σκηνὴν καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέσον καὶ αὐθις προσέφυγον.

Ὡς ὁ χαλὸς διάβολος τοῦ Λεοσίγη ὁ συντάκτης τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρου τίποτε δὲν λησμονεῖ εἰς τὴν ἐπιθεωρήσιν του, διὸ βλέπομεν αὐτὸν νὰ λαμβάνῃ τὸν πρῶτον ὑπουργὸν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπάτησε τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, καὶ ἐπειδὴ πρέπει τελευταῖον νὰ δοθῆ ἐν τέλος εἰς τὴν διατριβὴν του, δὲν διαστᾷ, διὰ τὴν εὐκολίαν του, νὰ δώσῃ ἐπίσης τέλος καὶ εἰς τὴν ἐν ἑλλάδι ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τούτου, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ, λέγει, ὡς πρᾶγμα τι τετελεσμένον ἤδη. Κατ' εὐτυχίαν ἐνθυμήθη τὸ μέσον τοῦτο διότι ἄλλως ἦτο κίνδυνος μὴπως ὀλοκλήρον τὸ φύλλον τῆς ἑλπίδος δὲν ἠθελὲν ἐπαρκέσει εἰς τὸν ἐπίλογον.

Ἀλλ' ὅμως, ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ὀρείλομεν χάριν τινὰ πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ ἄρθρου τούτου ἂν εἰς τὰ ὀμμάτά μας δὲν εἶγε τὴν ἀξίαν ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Κ. Ρουδάρτ δὲν ἔκαμε μεγάλα θήματα εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς διεγράψεν εἰς ἐκὺτόν, ὁδὸν ἀγούσαν πρὸς τὴν συνδιάλλαξιν

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 9 Octobre

—Après avoir publié assez long tems ses doctrines en langues grecque et allemande, après nous avoir donné, depuis quelque tems, des numéros entiers en langue grecque seule l'Espérance vient aujourd'hui de subir sa troisième métamorphose. Son n° 79, ou plutôt le premier article de ce numéro, est publié en langues grecque et Française.

Sans nous arrêter d'avantage sur ce fait, dont nous croyons superflu de rechercher l'explication, espérons que ce journal sera mieux inspiré dans sa nouvelle période, et félicitons ses lecteurs de ce qu'ils sont sauvés désormais de cette prolixité, qui a toujours caractérisé ses articles interminables, la langue française ne comportant pas cette longue suite de périodes si habituelles à l'Espérance.

Bien que l'article même, qui nous a dicté ces réflexions, ne soit pas, précisément, de nature à inspirer ces assurances, toujours est il qu'il marque un progrès bien sensible dans la nouvelle voie que nous avons signalée.

Il est consacré tout entier à Mr. le Président du Conseil dont il examine la position, énumère quelques uns de ses actes, les critique, parle de son passé et de son avenir, de celui du pays, de ses vœux et de sa situation; raconte des intrigues qui auraient en lieu, se pose des questions, auxquelles il donne réponse; gourmandant ici Mr. de Rudhart et le conseiller plus loin et tout cela avec un laissé aller, un sans façon, qu'on serait vraiment tenté de qualifier de bon ton si ce journal ne nous avait déjà depuis long tems donné une autre idée de sa rédaction.

En résumé cet article ne signifie pas grand chose, il ne ressemble pas mal à ceux que l'on peut voir habituellement en grand nombre dans les journaux de France et surtout dans ceux de la capitale et qu'on est convenu d'appeler Premiers Paris.

Dans sa critique de la conduite politique de Mr. de Rudhart en Grèce, cet article est bien pauvre en argumens, car il est obligé de revenir sur des lieux communs mille fois dits et répétés, sur de prétendues influences tantôt de l'Autriche et tantôt de la France, qui entraînent le Président du Conseil. Il n'y a pas jusqu'à l'affaire Usiglio qui ne soit exploitée encore cette fois.

Nouveau diable boiteux le redacteur de cet article ne se fait faute de rien dans la revue qu'il s'est proposée, aussi prend-il le premier Ministre dès le jour de son arrivée en Grèce, et forcé qu'il est de donner un terme à son article, il met aussi de son chef fin à la mission de ce Ministre qu'il considère dit-il comme un fait accompli. C'est fort heureux qu'il ait eu recours à cette ressource car autrement le numéro de l'Espérance tout entier courrait risque de ne pas suffire à la peroration.

Mais si l'article n'a pas à nos yeux le mérite de prouver que Mr. de Rudhart, n'ait pas fait des pas marquans dans la voie qu'il s'est tracée dès l'origine, celle de la conciliation des partis, une grande impartialité dans les actes de l'administration, et des efforts constans afin de calmer les passions et les haines individuelles malheureusement si vives parmi nous: si l'auteur de cet article ne peut dissimuler avec combien peu de plaisir quelques

INLAND.

ATHEN, den 9. October.

— Nachdem die »Hoffnung« uns geraume Zeit ihre Doctrinen in griechischer u. deutscher Sprache vorgesezt hat, und von Zeit zu Zeit ganze Nummern nur in griechischer Sprache erscheinen liess, zeigt sie sich nunmehr in einer dritten Metamorphose. Die Nummer 79, oder vielmehr deren erster Artikel, erschien in griechischer und französischer Sprache.

Ohne uns länger bei diesem Umstande aufzuhalten, dessen Aufklärung uns unnoethig scheint, wünschen wir, dass diese neue Periode der Hoffnung weniger unglücklich sein möge, wie die früheren; besonders aber wünschen wir ihren Lesern Glück, dass sie nunmehr die sesquipedalia verba nicht mehr werden einzunehmen haben, welche das Charakteristische der »Hoffnung« bilden, indem die französische Sprache die ellenlangen Phrasen nicht zulässt, womit dieses Journal den Mangel des inneren Gehaltes zu ersetzen sucht.

Wenn auch der Artikel, der uns zu diesen Bemerkungen veranlasst, eben noch keine starken Proben dieser stylistischen Bekehrung giebt, so glauben wir doch einige schwachen Anfänge einer neuen Darstellungsweise darin zu finden.

Der ganze Artikel handelt von dem Hrn. Präsidenten des Minister-Rathes; er prüft seine Stellung, führt einige seiner Massregeln an, die er verurtheilt, spricht über seine Vergangenheit und Zukunft, über die Zukunft Griechenlands, über dessen Wünsche und Stellung, erwähnt einiger Intriguen, stellt Fragen, die er gleich selbst beantwortet, tadelt und ermahnt Hrn. v. Rudhart, — u. dies Alles in einer so schlichten Weise, dass wir nicht anstehen würden, ihm die Prädikate der Mässigung u. des Anstandes beizulegen, wenn dieses Journal nicht schon längst eine ganz verschiedene Ansicht über seine Redaction begründet hätte.

Mit einem Worte, der Artikel ist an und für sich ganz unbedeutend, und kann mit vollem Rechte eine Parodie der in grosser Anzahl in den Journalen der französischen Hauptstadt erscheinenden Artikel genannt werden, wo man dergleichen Lügenbüsser Premiers Paris zu nennen pflegt.

Höchst schwach und arm an Argumenten ist die Beurtheilung des politischen Systems des Hrn. v. Rudhart; der Redacteur nimmt zur Begründung seines Urtheils zu Gemeinplätzen seine Zuflucht, die schon tausendmal aufgetischt, wieder aufgewärmt und widerlegt wurden; er stellt den Präsidenten des Minister-Rathes bald unter dem Einflusse Oesterreichs, bald unter dem von Frankreich dar, und verschmählt selbst die abermalige Wiederholung der schon so oft abgehandelten Sache des Hrn. Usiglio nicht. Gleich dem »hinkenden Teufel« des Le Sage vergisst der Redacteur auch nicht das Geringste in seiner politischen Revue; er geht bis auf den Tag zurück, wo der Minister-Präsident den griechischen Boden betrat, und weil, so wie alles Irdische, so auch dieser Artikel ein Ende haben musste, so steht er nicht an, um dieses Ende recht natürlich zu machen, auch die Mission des Minister-Präsidenten in Griechenland als beendet zu erklären. Dank ihm im Namen des Publikums für diese glückliche Wendung, denn ohne sie hätte sicher die

την προσοχήν της κυβερνήσεως, ητις προς τοις άλλοις εφρόντισε κατά μέμνησιν των φωτισμένων εθνών να συστήση δωδεκαμελή επιτροπήν υπό το όνομα « Επιτροπή επί της εμψυχώσεως της εθνικής βιομηχανίας ». Το οργανικόν διάταγμα της συστάσεως ταύτης εδημοσιεύθη εις τον 5 αριθ. της εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Διά νεωτέρου Β. διατάγματος διορίσθησαν ως μέλη της επιτροπής ταύτης οί ΚΚ.

- 1. Γεώργιος Κουντουριώτης
- 2. Ανδρέας Ζαΐμης
- 3. Π. Μαυρομιχάλης
- 4. Γάτσος Μογγίνης
- 5. Σπανιολάκης γενικός ταμίας
- 6. Α. Βίμμερ σύμβουλος άνωτέρου ιατρικ.
- 7. Γ. Παλαιολόγος σύμβουλος ύπουργικός
- 8. Γ. Γεννάδιος γυμνασιάρχης
- 9. Μ. Ηπίτης κτηματίας και ιατρός
- 10. Ρούφ έφορος των δημοσίων ύποστατικών
- 11. Α. Δουριώτης κτηματίας
- 12. Λανδερέρ Βασ. φαρμακοποιός

Την 12 του τρέχοντος συνήλθον οί Κύριοι ούτοι εις τό κατάσταμα της επί των Έσωτερικών Γραμματ. ήπου οΚ. Πολυζωίδης ανέπτυξεν εις αυτούς τον σκοπόν της επιτροπής την σπουδαιότητα του αντικειμένου και τό παρουσιαζόμενον εύρύ σάδιον εις τό όποϊον δύνανται να καταστήσουν ώφελίμους εις την Ελλάδα τας γνώσεις και την πείραν των. Μετά ταύτα έγινε η έκλογή του προέδρου, του αντιπροέδρου, του γραμματέως, και του ταμια.

Μετά την παρα του Βασιλέως έγκρισιν των εκλογών τούτων, θέλουν άρχιτει αι τακτικά έργασια της επιτροπής ητις συμπεριλαμβάνουσα ακολουθως κατά τό Β. διάταγμα και άλλα μέλη έχοντα τας απαιτούμενας γνώσεις, θέλει βεβαίως συντελέσει ούκ ολίγον εις την ανάπτυξιν ης γεωργικής και των άλλων τεχνών.

Διά τό παρόν έτος δίδονται εις την επιτροπήν δραχμαί 5,000 διά τον σκοπόν τούτον, διά να εξοδευθών αναλόγως του σκοπού της.

Η Κυβέρνησις μας προς τοις άλλοις εφρόντισε και περι εισαξέως Ισπανικών προβάτων εις την Ελλάδα, και της έελτιώσεως των ερισφόρων ζώων μας· ήθεν και μετέφερην άπό Βυρτεμβέργην, όπου εύρίσκονται τελειοποιημένα τοιαύτα ζώα, 100 θήλια πρόβατα, και 15 κριούς. Τα Ισπανικά ταύτα πρόβατα έφθασαν πρό τινων ήμερών εις Αθήνας και είναι άρίστης ποιότητος. Ευρίσκονται δε εις τό κατά τον έλαιώνα κατάστημα του Κυρίου Ρούφ, ής τα άνεδέχηται εις έργολαβίαν με συμφωνίας ώφελίμους εις τό δημόσιον.

Διά του από 18 (30) Σεπτεμβρ. Διατ. η Α. Μ. ο Βασιλεύς εύηρεστήθη να διατάξη τας επί των Έσωτερικών και Ναυτικών Γραμματείας της Έπικρατείας να εκφράσωσιν εις τους σημερινόφρους Ιω. Λέον, Ιω. Δελιγιάννην, Β. Σεβαστόν και εις τους ΚΚ. Γεώργιον Δούρον δημοτικόν πάρεδρον Α. Κιστόνην δημοτικόν άστυνόμον και Μαρρόπουλον τέλωνα την Βασιλικήν αυτού εύαρέστησιν διά τον ζήλον και την προθυμίαν δι' όν εξετέλεσαν τας διαταγάς των εν Πόρφ εκτάκτων άρχών, προς κατάπαυσιν της εν τή νήσφ ταύτη αναφανείσης νόσου πανώλους, και διά την ύποϊαν έδειξαν αξιοέπαινον διαγωγήν εις την κινδυνώδη έκείνην περίστασιν.

Η Α. Μ. διέταξε προσέτι να δοθώσιν εις τον άξίως διακριθέντα κατά την περίστασιν αυτήν υγειονομικόν φύλακα Βιπούμην δραχμαί διακόσιαι λόγω άμοιβής.

Η Α. Μ. διά τή; από 16 (28) Σεπτεμβρίου Βασ. άποφάσεως εξέφρασεν εις τήνεπί των Έσωτερικών Γραμματεϊαν την Ύψηλκήν της ευαρέσκειαν διά τον ζήλον και την άκρίβειαν, τα όποια κατέδειξεν εις την στυγμαϊαν διάταξιν των μέτρων και εις την εκτέλεσιν των Βασιλικών διαταγών κατά τον καιρόν της εν Πόρφ πανώλους.

Θέλουσα δε η Α. Μ. να δείξη, πόσον επαξίως εκτιμά τας υπέρ των άγαπητών ύπηκόων της προσφερομένης έκδου λεύσεις, άπένειμεν επί τή αναφορά της Γραμματείας ταύτης κατά την ήμεραν της εορτής του όνόματός της τό τάγμα του Σωτήρος εις τινά άτομα ευδοκιμήσαντα κατ' αυτήν την περίστασιν.

Συγχρόνως διέταξεν η Α. Μ., να εκφρασθή εις τον Κύριον Δουμόντ μέλος του Έκτροσυνεδρίου, εις τον όποϊον άπενεμήθη έσχάτως ο χρυσός σταυρός του Τάγματος του Σωτήρος, η ιδιαίτερα ευαρέσκειά της διά τον ζήλον και την δραστηριότητα αυτού, τα όποια και εις αυτήν την περίστασιν έδειξεν. Ομοίως ανέκρινεν η Α. Μ. να δοθώσιν και άλληλοι άντιμισθιαί εις τους Κ. Κ. Τομπανάκην, έκτακτον άπεσταλμένον εν Πόρφ, Δουμόντ, μέλος του ιατροσυνεδρίου, Ηπίτην, μέλος του ιατροσυνεδρίου και καθήγητήν, άρχιφαρμακοποιόν και καθήγητήν Λάνδερερ, δόκτορα ιατρόν Σκαμπέλην, ιατρόν τάγματος Δ. Σάϊφερτ, ιατρόν τάγματος Δ. Έρμαν, και εις τον εν Πόρφ φαρμακοπόλην Κ. Παπάζογλου. Τέλος διέταξεν η Α. Μ., να πεμφθώσιν εις την μητέρα του γενναίως άποθανόντος ιατρού Δ. Ροτλάου 2000 δρ.

S. M. a de plus ordonné qu'une rémunération de 200 drachmes fut allouée au garde de santé Boumi, dont la conduite dans ces circonstances péni- bles avait été des plus louables.

—Le gouvernement prenant un soin particulier aux progrès de l'Industrie et de l'agriculture en Grèce, vient d'tablir une commission de 12 mem- bres, à l'instar de celles qui existent en Europe, dans le but d'encourager ces deux nerfs vitaux de la société.

L'ordonnance organique de cette commission a déjà été publiée dans le n° 5 de la gazette du gou- vernement. Les membres qui la composent sont les suivans.

- 1- G. Contouriotis
- 2. André Zaïmis
- 3. P. Mavromichalis
- 4. Tatzis Manginas
- 5. G. Spaniolakis, caissier général.
- 6. D. Wibmer, conseiller médical.
- 7. G. Palaiologos, conseiller ministeriel.
- 8. Gennadios, Gymnasiarque.
- 9. P. Hipités, médecin et propriétaire.
- 10. Rouff, intendant des domaines publics.
- 11. A. Louriotis, propriétaire.
- 12. X. Landerer, Pharmacien du roi.

Le 12 de ce mois les membres de la commission se sont reunis dans les bureaux du ministère de l'Inté- rieur, où M. le Ministre leur a développé le but de la commission, l'importance des devoirs dont ils ont été chargés, et l'occasion qui leur était offerte pour rendre leurs connaissances et leur expérience profitables à leur pays.

On procéda ensuite à l'élection d'un Président, d'un vice président, d'un secrétaire et d'un cais- sier. Ceux qui ont rénni le plus de voix sont MM. Condouriotis, Tatzis Manginas, G. Palaiologue et G. Spaniolaki, les élections une fois confirmées, la commission commencera régulièrement ses fou- ctions en s'adjoignant d'autres membres encore, dont les connaissances pourront contribuer au but d'une utilité aussi générale qu'elle se propose.

Cinq mille drachmes ont été accordées à la commission pour le restant de l'année courante, et elles seront dépensées aux objets que la commis- sion embrasse d'après son organisation.

Le gouvernement a en même temps pris soin d'introduire dans le pays des brebis d'espagne et s'est occupé de l'amélioration du bétail à laine. Il a fait venir du Wurtemberg 100 brebis et 15 belliers. Arrivés depuis quelques jours à Athènes dans un état très satisfaisant, ils ont été remis à M. Rouff qui les a admis dans son établissement agricole situé dans le bois d'olivier d'Athènes, à des conditions très avantageuses à l'état.

S. M. par sa décision royale en date du 28 se- ptembre a exprimé au Ministère de l'Intérieur sa haute satisfaction pour le zèle qu'il avait déployé dans l'exécution scrupuleuse des ordonnances ro- yales durant la Peste à Poros.

S. M. désirant temoigner combien elle aprécie les services rendus à ses bien aimés sujets, a sur la proposition de ce Ministère conféré, à l'occasion de l'anniversaire de sa fête, la croix du Sauveur aux personnes qui s'étaient le plus distinguées dans cette circonstance.

Elle a en même tems voulu que le Ministère fit part à Mr. Dumont, membre du conseil Médical, à qui la croix d'or du Sauveur a été conférée dernie- rement, de Sa satisfaction toute particulière pour le zèle et l'activité dont il a fait preuve dans l'accom- plissement de ses devoirs.

Sa Majesté a également bien voulu accorder des rétributions en numéraire à MM^{rs}. Tombacca- ki commissaire extraordinaire à Poros, Dumont membre du Conseil de Médicale, Hépités membre aus si du Conseil Médical et Professeur, Landerer Phar- macien et professeur, et enfin au Docteur Scambel- li, au médecin de Bataillon Sa iffert, au médecin de Bataillon D. Hermann, et à l'Apothicaire de Po- ros C. Papazoglou.

Sa Majesté a finalement ordonné que 2,000 dra- chmes fussent envoyées a la mère du Docteur Rot- tlauf qui succomba si courageusement.

Vendredi dernier il y a eü représentation the- atrale à la cour. Elle se composait d'un vaudeville et d'une pantomime. Les amateurs qui jouaient dans ces deux pièces ont encore cette fois mérité les applaudissemens de l'auditoire nombreux qui avait été invité à cette soirée.

des Ministeriums des Innern zu beseitigen.

Wir fügen schliesslich bei, dass dem Vernehmen nach eine criminelle Untersuchung gegen den Ver- leumder des Ministerial-Referenten in Gemeinde- Sachen eingeleitet wird.

— Wir fügen den wenigen Worten, die wir in unsrer vorletzten Nummer über Hrn. Prof. Brandis gesagt haben, die Titel der von ihm herausge- gebenen Werke bei, um unsre Leser in den Stand zu sezen, die Leistungen eines Mannes auf dem Felde der Wissenschaft würdigen zu können, des- sen Abreise von Deutschland die Universität Bonn einer ihrer Zierden beraubt hat.

- Seine Werke sind :
- 1. Scholien zum Aristoteles. Es zeugt dieses Werk, das die Berliner Academie herausgegeben hat, von einer gründlichen Kenntniss der altgriechischen Sprache. Herr Brandis bereiste in einem Zeitraume von sechs Jahren London, Rom, Paris, München, Berlin und Wien, um in den grossen Bibliotheken dieser Stædte die vorzüglichsten Scholias ten des Aristoteles zu studiren.
 - 2. Geschichte der Philosophie in drei Bänden.
 - 3. Mehrere kleinere Abhandlungen, worunter
 - a. Grundlinien der Lehren des Socrates.
 - b. Ueber die Schicksale der Aristotelischen Bücher und einige Kriterien ihrer Aechtheit.
 - c. Ueber die vorgebliche Subjectivität der so- cratischen Lehre.
 - d. Ueber die Zahlenlehre der Pythagoræer und Platoniker.
 - e. Ueber die Reihenfolge der jonischen Physiologen und über einzelne ihrer Lehren.
 - f. Einige Bemerkungen über Cicero's Acade- mica und Topica etc.

Herr Brandis ist Mitglied des franzesischen In- stituts und der gelehrten Gesellschaften von Lon- don, Rom, Berlin, München, Göttingen, Kopp- enhagen etc., und war ein eifriges Mitglied des Phil- hellenen-Comité des Nieder-Rheins, das sich durch eine besonders lebhaftc Theilnahme für die grie- chische Sache ausgezeichnet hat.

— Der Dimarch von Nauplia, Hr. G. Antono- pulos, hat einen Theil seines Gehaltes, nemlich die Summe von 2700 Drachmen, für den Ankauf von geographischen Karten, physikalischen und an- dern Instrumenten für das Gymnasium in Nau- plia abgetreten.

Es gereicht uns zum besondern Vergnügen, diese edle patriotische Handlung des Hrn. Anto- nopoulos zur Kenntniss des Publikums zu bringen, die das in ihn gesetzte Vertrauen in rühmlicher Weise rechtfertigt, und ihm die Liebe und Dank- barkeit seiner Mitbürger sichert.

—Seine Majestät der König hat durch Ordonnanz vom 16 (28) Septbr. Sein Allerhächstes Wohlgefal- len über die gegen die in Poros ausgebrochene Pest ergriffenen Massregeln zu erkennen gegeben, und dem Ministerium des Innern die Allerhächste Zu- friedenheit mit dem bei dieser Gelegenheit bewiese- nen Eifer und Gewissenhaftigkeit ausgedrückt. Zu- gleich haben Seine Königlichc Majestät, um zu zei- gen, wie hoch Allerhächstdieselben die um Ihre ge- liebten Unterthanen erworbenen Verdienste zu schätzen wissen, auf den Bericht dieses Ministe- riums mehreren bei dieser Gelegenhet verdienten Personen an Allerhächst Ihrem Namenstage den Erläuser-Orden zu verleihen geruht.

Dem Herrn Dumont, Mitglied des Medizinal-Comitès, welchem vor Kurzem das goldene Ritter- kreuz des Erläuserordens verliehen wurde, wurde noch das besondere Allerhächste Wohlgefallen über seinen Eifer und seine Thätigkeit ausgedrückt, welche er bei dieser Gelegenheit bewährte. Zu- gleich wurden an die Herren Tombakakis, ausser- ordentlichen Commissær in Poros, Dumont, Mit- glied des Medizinal-Comitès, Professor Dr Ippitis, Leib-Apotheker und Professor Landerer, Dr Scam- belis, Bataillons-Arzt Dr Seifert, Bataillons-Arzt Dr Herrmann und Apotheker Papazociglius verschie- dene Remunerationen bewilliget. Auch haben Sei- ne K. Majestät verordnet, dass der Mutter des so edelmüthig gestorbenen Dr Rothlauf 2000 Drach- men übersendet werden.

— Das Gouvernenement hat aufs Neue seine Fürsorge für die Interessen der Industrie und Agrikultur dadurch bethätigt, dass es nach dem Beispiele anderer Staaten Europas eine Commis- sion zur Beforderung der National-Industrie nie- dergesetzt hat.

